

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

DIRECTOR: AUGUST MATONS

Cap del Servei d'Arbres fruiters de la Mancomunitat de Catalunya

COL-LABORADORS

JOAN AGUILÓ :: LISINI ANDREU :: JOAN ANGEL I
 GENÍS :: JOAN ARUMÍ :: LLORENÇ BADELL :: JO-
 SEP R. BATALLER :: GUILLEM DE BENAVENT
 LEANDRE CERVERA :: ALBERT DANEÓ :: C. R. DA-
 NÈS I CASABOSCH :: FRANCESC DOU :: M. FAURA
 I SANS :: PERE J. GIRONA :: PERE GONZÁLEZ
 LLUIS GUITART :: JOAN GUITERAS :: MANUEL
 LLENAS :: PERE J. LLORT :: ARNEST MESTRE
 CRISTÓFOL MESTRE :: JAUME NONELL I COMAS
 FRANCESC NOVELLAS :: VICENS NUBIOLA :: C. OLI-
 VERAS I MASSÓ :: CARLES PI SUÑER :: JAUME
 RAVENTÓS :: JOSEP M.ª RENDÉ :: M. ROSSELL I
 VILÀ :: JOAN SALOM :: JOSEP M.ª SOLER I COLL
 SEGIMON VANDRELL :: ERASME D'YMBERT
 VALERI SERRA I BOLDÚ (SECRETARI)

SUMARI

Ja ho farem...! per *Josep Maria Rendé*. — La Ramaderia de Mallorca, per *M. Rossell i Vilà*. — El nitrogen en la terra, per *Erasmus M. d'Ymbert*. — Les cures als prats d'alfals, per *J. Viladot Pulg.* — La previsió del temps, per l'*Abat Th. Moreux*. — La valoració del bestiar d'engreix, per *Josep Sécull Roca*. — Comentaris. — Informació vinícola, per *Pere Joan Llort*. — Informació oleícola, per *Lisini Andreu*. — Noticiari. — Notes del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya. — Consultori, per *Cam, A. M. i T. T.*

Viticultors!

Els Pulveritzadors ~ "Mochila"

«ECLAIR» VERMOREL

«EXCELSIOR» GOBET

Ensofradors

«ORANGE», senzilla, VERMOREL

«TORPILLE», doble efecte, VERMOREL

de mà «LE FÛRET»

MARQUES LLEGÍTIMES

És el material vitícola que es fa imprescindible
en el tractament de les vinyes

VICENS VILA CLOSA

(SUCCESSOR DE KEGELS I VILA)

Material Viti-Vinícola. — Aparells de precisió.
— Productes Enològics. — Articles de boters

PASSEIG DE GRACIA, 88

Telèfon 1338 G.

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ARBRES

PER A REPOBLAR RIBERES

POLLS BORDILS, POLLS NEGRES
CAROLINES, PLÀTANS, ACÀCIES

Casa especialitzada en la producció de POLLS :: Una pràctica seguida durant vint-i-cinc anys, en la selecció de les millors varietats d'aquests arbres, és garantia de que servim les classes de POLLS de més ràpid i de major desenrotlló

MIQUEL BOSCH BATLLE
BORDILS (Girona)

NOTA. — Contestarem quantes consultes s'ens dirigeixin interessant el millor èxit de les plantades.

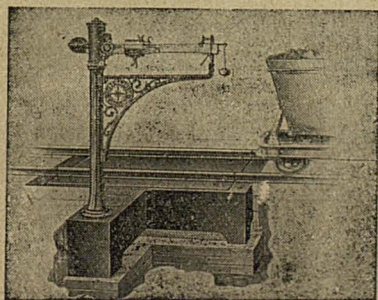
SINDICATS AGRICOLES I VINATERS

PER A TOTA MENA DE
TINES PER A VI, BAS-
SES PER A AIGUA I
CONSTRUCCIONS DE
CIMENT ARMAT,

LA CASA

LLUIS SANS
Carrer Trafalgar, 14
BARCELONA

TÉ ESTABLERTA
UNA SECCIÓ ESPE-
CIAL DE PRESSU-
POSTOS I PLÀNOLS

Bàscula model 253 per a pesar vagonetes

BÀSCULES **ARISÓ**

SANS, 12 : BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats,
magatzems d'olis i vins i indústries, per
llur duració, seguretat i exactitud.

Caixes d'acer per a guardar valors

per a obrir amb clau i sense clau.
Demani dibuixos i preus a

ARISÓ : Sans, 12 : BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

**Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat**

Parlament, 9

Barcelona

Agricultors!

Empleeu juntament amb els
adobs químics o orgànics el

**Fertilitzador
Radiactiu H. B. C.
MARCA "U. R. T"**

que és un poderós estimulant
de la vegetació que augmenta
les collites d'un 20 a un 50 %.

De venda en les principals cases d'adobs

LA HISPANENSE INDUSTRIAL
Y COMERCIAL, S. A.

BARCELONA
Bruch, 42
Tel. S. P. 678

MADRID
Argensola, 4
Tel. M. 4146

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(Societat Anònima) Continuada de

SERDÀ, ROS I C.^A - Vilafranca del Penedès

PREMSES CONTÍNUES "MABILLE"

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

BOMBES DE VEREMA "MABILLE"

Instal·lacions modernes per a Cellers Cooperatius

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins

Adobs químics : Sofres i Sulfats

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** - Fora: **Pessetes 10** - Estranger: **Pessetes 11**
Número solt: **Pessetes 0'50**

Ja ho farem...!

HE parlat en anteriors articles de la manera especial d'ésser de la nostra gent del camp, sots el punt de mira purament individual i en les seves relacions amb els seus consemblants i amb els seus Sindicats singularment, i de tot lo exposat se'n podria fer un resum encara que un bon xic balderament: egoïsme, amor propi. Si; egoïsme i amor propi, encara que ço sigui produït o com efecte d'una manca d'educació social, pura costum de relació, ignorància i fins una espurna de mala fe.

I en tots els casos i observacions citades, si ens entretenim esbrinant ben fonament la seva finalitat, hi veurem al fi i al cap una aspiració ben humana: el bé; el que ell entén per bé encara que moltes vegades no ho sigui, el que ell creu un bé encara que moltes vegades sigui un mal, percuteixi en perjudici d'altri, la satisfacció, si es vol, que es proporciona a si mateix, molestant al conveí que circumstàncies de capacitat han collocat un xic més alt que als altres, la visió de satisfer aspiracions promeses, calculades o simplement somniades, el desig d'una realitat...

Sots aqueix aspecte i buscant tots els atenuants per a justificar llur actuació, hi veiem un motiu... Es necessita, és clar, tota una bona voluntat i una resignació forta, però al fi i al cap hom pot veure-hi *un per què*, s'hi observa una guspira d'activitat, de moviment que demà, ben informat i ben dirigit, el que avui constitueix un vici pot ésser, amb el temps, una virtut.

Però el que no té cap explicació ni res que remotament justifiqui llur actitud, és en tot ço que es pugui referir a si aqueixa inactivitat, deixadesa o negligència, en aqueix *ja ho farem!* o en el *tant se me'n dona*. característic de la nostra gent, perquè ahir, com avui i com sempre es parla en termes generals i fent totes les excepcions merescudes.

Observem-ho en alguns actes dintre dels nostres Sindicats.

La Junta convoca una Assemblea general per anunciar que ha acordat proveir d'adobs. Però vistes les circumstàncies del mercat i les contínues i desorientadores oscil·lacions en els preus, ha pensat, en benefici dels fons social i en interès de tots els socis individualment, no adquirir més quantitat que la que ells sotscriguin. Per això s'acorda que dintre el termini improrrogable de quinze dies, passin els adherits per la Secretaria, o que avisin al Conserge, sotscrivint els sacs que en necessitin.

El Sindicat té dos cents socis. Passats els quinze dies, n'han acudit... cinquanta.

El President, acostumat ja a la paciència, de tant d'haver-ne de pendre i coneixedor d'aqueixa *flaca*, dóna ordre al Conserge o al Avissador que passi de casa en casa perquè no hi hagi algun soci que pugui tenir l'excusa de què aquell dia no va poguer assistir a l'Assemblea, i prorroga per vuit dies més el plaç *improrrogable*. Passat aqueix darrer termini en compareixen una dotzena més. Oidà! I la Junta adquireix el guano just per aquells seixanta dos socis què, segons lo acordat, l'han sotscrit prèviament.

Han passat un parell de mesos, els sacs han arribat i un pregó anuncia als socis que passin a recollir-lo, però com que *no ha plogut* o no es pot sembrar, dels seixanta dos, solament el retiren una trentena i resten molts sacs al magatzem.

Plou... i llavors tots doscents socis s'aboquen esbojarradament a buscar guano: els que no l'han retirat encara tot i tenir-lo sotscrit, els que ni tan sols s'havien pres la molèstia de sotscriur-lo i els que abans l'havien retirat però que ara resulta que no en tenen prou... i ja tenim gresca armada per alguns dies.

La Caixa rural està en plena activitat; les operacions de deixes, cobrament d'interessos, rebaixes o cancel·lació de deutes, ingressos a les llibretes d'imposició, etc., etc., es fan durant unes hores determinades, i sempre buscant que més aviat sobri temps i el que millor s'acomodi a la gent que es serveix de la institució.

Ha passat l'hora... i una tercera part no ha acudit. Si us els escolteu, l'un era al defora, l'altre ho havia encarregat a la seva dona i aquella se n'ha descuidat, l'altre es pensava que es tancava la Caixa una hora més tard i fins n'hi trobareu que amb una frescura glacial us diran *que ni menys hi havien pensat*.

Al cap d'un parell d'anys, en vista d'això, la Junta ha pres mides enèrgiques i a força de pendre i de donar *disgustos* ha normalitzat un bon xic la situació. El pagès, fins hi ha vegades que se l'ha de tractar com si fos un menor d'edat: creu quan se'l *castiga*, quan té por de que la seva *Uetra* anirà al protest, quan ha d'esperar un altre dia a cobrar interessos de la seva llibreta, quan li han fallat els seus càlculs o quan se n'ha ressentit la seva dignitat per no poguer atendre a compromisos contrets. Ell creu o compleix mitjançant una disciplina imposada i com a tal, dura, agra, no pas per la que ell s'hauria d'imposar i que, sent així fora suau i dolça.

Ell fa tard a les reunions o no hi assisteix perquè *ja s'ho faran*, perquè *bé són bé prous* o perquè sap que sempre es comença més tard de l'hora anunciada (com si ell no en tingué la culpa). Ell es retrassa del pagament de les quotes reglamentàries perquè *no l'han avisat* (i fa deu anys que les paga, altres tants anys que se l'ha d'avisar i se'l avisa). Se li passa algun avís per escrit i no el llegeix *perquè ja es pensa el que pot dir...*

¡I fins en el cobrar, mireu si és molt, fins en el cobrar el pagès es manifesta negligent!

Ell en el ceu Celler o Molí d'oli ha dipositat els fruits; espera impacient la venda per fer diners que necessita; moltes vegades la seva

actitud i les seves paraules invoquen una venda extemporània que resulta quasi sempre en perjudici seu, però que la Junta no ha pogut resistir a tantes demandes. Ell suspira tota una bella temporada el cobro de son treball (si tingués el vi o l'oli a casa no se'n preocuparia tant.) I la Junta ha venut i es disposa a repartir el diner que ha cobrat. Per ço, assenyala el dia i l'hora, pregant, com sempre, que es sigui puntual.

I efectivament; passada aquella hora (i fins una i dues hores més tard) el Tresorer ha de tancar la caixa veient com encara falten a cobrar ben bé una tercera part de socis i d'aqueixos, la majoria d'aquells que tant cridaven que es vengués perquè tan apurats es veien.

I així és en tot. Per això el pagès és *pagès* i d'ell tothom se'n burla.

¿No et sembla, amic lector, que el modo d'ésser teu o dels teus companys (si tu no ets d'aqueixos) contribueix també d'una manera quasi definitiva al nostre estancament? ¿No hi veus en això una porta reclosa que s'oposa al nostre avenç?

I per altra part, si bé aqueixa manera d'obrar no fereix a la teva gent en ço que es puguin referir a la teva dignitat, els aborreix i els fastigueja tant, que si no fos el concepte elevadíssim que tenen de la seva obra i un optimisme gran no els fes pensar en l'endemà, l'abandonarien per cansament.

Per això pensa que cent homes que acudeixin el dia i hora que se'ls demana, complint així amb una obligació, lluny de molestar, estimulen i animen, però que un de sol que vagi rressagat, entrebanca moltes vegades tot un sistema.

I pensa que la nostra força, com totes, serà definitiva el dia que l'executem tots i en el precís moment que el nostre cap de colla, amb el braó de sempre, pronuncii el sacramental ¡Ooooo... va!

JOSEP M. RENDE

La Ramaderia de Mallorca

III

A més a més del cavall indígena, Mallorca produeix cavalls mestijos. L'Estat espanyol té repartides per la illa unes quantes parades de sementals. Aquests sementals procedeixen del Dipòsit de Saragossa, o de les reserves de cavalleria de la illa. Uns i altres productors, els que no són tarats els manquen qualitats apropiades a la funció reproductora. Sovint ambdós defectes s'ajunten en un sol reproductor. Ultra aquest mancament a la Higiene i zootècnia hi ha el què afecta als mètodes de reproducció. Hem vist reproductors de perfil recte, longilinis, que el mateix podrien classificar-se entre els orloff i hispano-hackneis; mesolínis, que podien ésser tinguts per àrabs i andalusos de la varietat petita; holonesos i mestijos.

Amb l'actuació simultània d'aquests reproductors únicament ne pot resultar el desordre ètnic i zootènic. Els mestijos obtinguts són

animals desgarrats, mal units, desarmonics. Aquest desgavell a la comarca de la Pobla sobre tot és ben manifest. Dificilment aquests animals oferiran els aventatges del cavall mallorquí.

L'Estat amb sa tradicional negligència, accentúa la desorientació de la major part de ramaders mallorquins. En lloc de reconèixer les excel·lències del cavall indígena, car tothom que sàpiga un poc de zootècnia així ho confessarà, l'Estat hi ha abocat tot el rebuig del Dipòsit semental de Saragossa i tots els tarats dels regiments de cavalleria, amb les races més diverses i oposades, amb les aptituds més variades. De suposar mala intenció en lloc d'incompetència a l'Estat, s'hauria de declarar que la seva obra li ha sortit perfecta. No es podria fer més malament!

La desballestada acció de l'Estat ressurc encara més quan es considera les maneres en què viu i prospera el cavall mallorquí i les exigències que reclamen certs mestijos.

Com diem, les eugassades o guardes d'eugues de raça mallorquina han restat en les grans propietats. El règim que segueix aquest bestiar és simplement miserable. La base de llur alimentació és la pastura que neix en les terres que «reposen». Poc abans del part i durant els primers dies de l'alletament les eugues mengen un poc de verd. A l'estiu el fort del dia el passen a l'estable, on mengen un poc de palla. A l'hivern estan dia i nit fora, llevat d'un parell d'hores destinades a servir-les un àpat de palla. El gra no el tasten mai; els fencs, tampoc.

Amb aquesta alimentació tan pobre la raça viu i dona productes. L'eugua mallorquina és fecunda; excepcionalment queda forra. La guarda d'un *son* (mas) composta de 12 eugues i 1 somera durant aquests últims cinc anys ha donat 55 productes, és a dir, que l'esterilitat no arriba al 10 per cent (9'1), quan en les comarques tradicionalment cavallines les eugues que no han aferrat, són del 25 al 55 per cent. Afegei-gi's que és freqüent trobar eugues de vuit anys que encara crien. Ço que diem no és particular d'un mas, és el cas general. Pocs països hi hauran que tinguin una feconditat cavallina tan alçada com Mallorca.

Les eugues, el mateix si crien un mulat que un poltre, lacten tres mesos i mig o quatre. Els petits són venuts lletons o als divuit mesos.

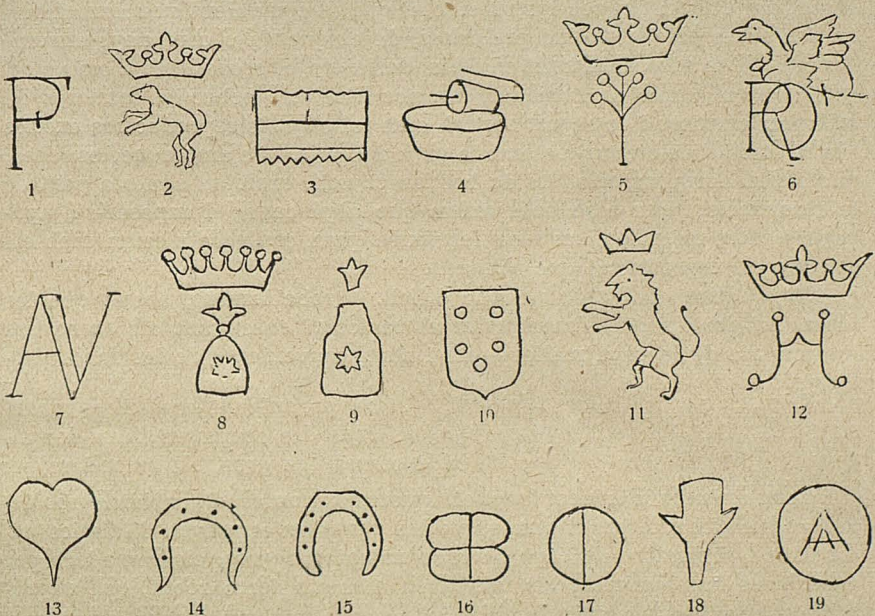
Amb un règim semblant, amb una alimentació tan miserable no és possible treure millors resultats. Es podrà dir que aquestes eugues, que no costen res de mantenir, donen anyalment la renda neta d'un pollí.

Qualsevol de les races nomenades «millorades» posades al règim ordinari de les eugues mallorquines, anirien de dret a la bancarrota, es moririen de fam. Les que arribessin a quedar prenys espollarien o avortarien, de segur.

Els ramaders que han introduït races estrangeres, o han portat a cobrir llurs eugues per un semental exòtic, ho han fet amb el propòsit d'obtenir animals de major corpulència i més força, o més velocitat. Però han oblidat que per a mantenir les qualitats de les races importades, serà imprescindible modificar principalment el règim alimentici.

Ben segur que els ramaders amants dels cavalls forasters, exigents com són, sobre tot els voluminosos, no s'han preguntat de quines qualitats foren capaços els cavalls mallorquins sotmesos a un règim alimentici millorat, el règim mateix que exigeixen els animals forasters per a poder viure. Si algun d'ells provés aquest canvi, veuria com a cada

generació augmenta el volum dels productes, com es millora llur conformació i les qualitats totes. Si, pel contrari, el ramader observa l'evolució dels productes mestiços, constatarà a cada generació una baixa de les qualitats primitives. Aplicant al mateix temps un règim alimentici satisfactori i l'euga mallorquina i a l'euga importada o mestica els productes de la primera (obtinguts amb semental pura raça mallorquina) a cada generació faran un ascens qualitatiu; els productes de l'euga importada, coberta per no importa quin semental, la seva descendència degenerarà.

Marques pertanyents als senyors: 1. De D. Pere Font dels Olors.—2. Del Sr. Marqués de Palmer.—3. De D. Andren Rubal.—4. De D. Francès Tuyols.—5. Del Sr. Marqués de Miány.—6. De D. Ramón Orlandis.—7. De D. Andreu Vert.—8. Del Sr. Comte de Montenegro.—9. De D. Ramón Despuig.—10. De Don Jordi Fortuny.—11. De D. Jaume Vilallonga.—12. Del Sr. Marqués de Campofianco.—13. De D. Joan Julià.—14. De D. Antoni Salvà.—15. De D. Joan Estades.—16. De D. Gregori Bonet.—17. De D. Rafel Planas de Sant Martí.—18. De D. Martí Mayol.—19. De D. Joaquim Gual.

Davant d'aquesta perspectiva l'elecció no és dubtosa. Però a dir la veritat, no creiem gaire en l'eficàcia del raciocini. No ha pas sigut la base de l'educació tècnica del pagès, com tampoc és la raó qui presideix els afers de la vida del ramader.

Mirant d'aprop com transcorre la vida pagesa, es veurà que els actes que el pagès realitza depenen del costum o de la còpia amb una tendència marcadíssima a convertir-los cada dia més mecànics. Si un acte nou entra a formar part de la col·lecció d'actes ordinaris, aquest acte serà imitat o copiat, mai o quasi mai enterament nou.

Si un agricultor intel·ligent no es fa càrrec del cas del cavall mallorquí, i que les coses continuïn de la mateixa manera, hauran d'ésser els francesos acumulats el què retornarà a son lloc el cavall mallorquí, és a dir, que en tota la illa no hi hagi altra raça que la pròpia.

Actualment, si les races estranyes gosen de més favor, és perquè els pagesos no tenen experiència de sa explotació, ni han pogut comparar els efectes d'aquestes amb els de la raça mallorquina. Quan els pagesos veuran que amb les eugues mestices no obtenen el nombre de mulats que amb els eugues del país, quan el mercat a son torn pagui poc aquests subjectes perquè no donaran els resultats dels altres, serà llavors que vindrà una reacció a favor de la raça mallorquina.

A Mallorca, entre els agricultors, no hi ha un estat cultural que permeti imposar el criteri d'una autoritat actual. Hi ha, com quasi a tot arreu, agricultors un poc instruits, o el que és equivalent que llurs idees, no són idees presents, sinó pretèrites, de cinquanta o cent anys enrera, llavors que la idea dominant en Ramaderia era el creuament a *outrance*. Que s'enraoni amb un ramader «un poc il·lustrat» sobre les maneres de millorar les races i de seguit sortirà amb tal o quals reproductors exòtics i la necessitat de creuar-los amb la raça del país. És amb aquestes idees, que els mallorquins criadors de bestiar cavallí, exploten aquesta part de la ramaderia. Per això desitjariem que algú capaç d'imposar-se, aparegués entre els ramaders i els fes veure quan equivocats estan amb els mètodes de reproducció que utilitzen.

Això últim, és pòtser un poc difícil. Probablement, abans que les idees canviïn els fets s'avançaran al raciocini ensenyant als ramaders les bondats de la raça mallorquina i els inconvenients de les races exòtiques.

* * *

Com apèndix d'aquest capítol, quatre paraules d'*heràldica zootècnica*. És sabut que en el temps que les ramades ocupaven dilatades extensions i el nombre de caps de cada ramat era gros, els ramaders per a conèixer llurs animals els marcaven amb un ferro roent, que representava una figura particular.

A tot arreu del món on hi han grans ramades, la marca o senyal persisteix. La petita propietat havent reduït el nombre de caps, i encara aquests siguent estabulats en sa majoria, la marca ha deixat d'existir.

Actualment, a Mallorca, les marques acaben de desaparèixer i gaire bé es pot dir que no existeixen. Se m'havia dit que la Diputació balear tenia un Registre de les marques, Registre al qual no constava el nom del propietari, sinó la denominació del *son*. Fetes les averiguacions degudes, se'ns digué a la Diputació que ignoraven el tal Registre.

No obstant, hem pogut recollir, gràcies a la diligència del senyor Bosc, Inspector pecuari de Balears le adjuntes marques, les quals en sa major part perteneixen al passat.

M. ROSSELL I VILA

Professor de Zootècnica

Són preferibles les treballades de tardor o d'hivern a les de primavera.

El nitrogen en la terra

EL nitrogen és considerat com un dels quatre elements necessaris per a l'alimentació de les plantes; d'aquí la importància que té per a l'agricultor el coneixement de la forma i quantitat en què es troba en les terres de conreu per a poguer-lo donar a les plantes en la forma d'adobs en cas de necessitat.

Els agrònoms classifiquen les terres pel seu grau de riquesa en nitrogen, en cinc classes.

1.ª Terres molt pobres. Les que contenen menys de 0,5 grams de nitrogen per 1,000 grams de terra.

2.ª Terres pobres; contenen de 0,5 grams a 1 gram per 1,000.

3.ª Terres de riquesa mitja; contenen 1 gr. per 1,000.

4.^a Terres riques; contenen de 1 a 2 grams per 1,000.

5.ª Terres molt riques; contenen més de 2 grams per 1,000.

Per terme general, una terra serà considerada ben proveïda de nitrogen quan tingui un 1 per 1,000.

Considerem una terra que té un gruix de 30 cm.; el càlcul ens dona que el volum d'una hectàrea és de 3,000 m.³. El pes mig d'un metre cúbic és de 1,200 Q.; per lo tant el pes total de la terra continguda en una hectàrea serà 3,000 per 1,200, i gual 36.000,000Q., o siguin 3,600 tones. Per a obtenir la quantitat de nitrogen contingut en l'hectàrea de terra, considerant-la com molt pobre, per lo tant contenen 0,5 gr. per 100, multiplicarem el pes de la terra pel tant per mil, i tindrem que la terra molt pobre conté per hectàrea 3,600 per 0,5 igual a 1,800 Q. de nitrogen.

Per altra part, una bona collita de blat extreu com a màxim uns 100 Q. de nitrogen. ¿Per què, doncs, necessitant una bona collita de blat uns 100 Q. de nitrogen, no s'obtenen aquesta classe de collites en les terres pobres que contenen, com hem vist, més 1000 Q.? S'explica això perquè en el terreny no més es troba una part de nitrogen en forma assimilable directament per les plantes i l'altra necessita sufrir una sèrie de transformacions per ésser més fàcilment aprofitat.

Passem ara a veure les formes en què es troba el nitrogen en la terra de conreu.

En el terreny trobem el nitrogen en tres formes.

La primera és la de nitrogen orgànic, que és la que constitueix la matèria vegetal en descomposició, residus orgànics. Aquest nitrogen és el que constitueix la major part del què es troba en terra; prop d'un 98 % es troba en estat de combinació orgànica amb el carbon hidrogen i oxigen. Aquesta combinació és lo que rep el nom d'humus, que és el resultat de la descomposició dels cossos orgànics, sota la influència de l'oxigen, de la humitat i de certs microbis.

Encara és discutit pels agrònoms si és o no absorbit el nitrogen en aquesta forma per les plantes.

La segona forma és la de nitrogen amoniacal. El que es troba en la

terra, una part procedeix de les sals amoniacals que es troben en l'atmosfera i que són portades a la terra per les aigües pluvials, i altra procedeix del nitrogen orgànic, el qual passa a nitrogen amoniacal per la influència d'un cert grau de calor, humitat i la cooperació de determinades bacteries; l'amoníac que es desprèn es combina una part amb l'àcid carbònic que es troba en la terra formant carbonat amònic. Respecte a l'assimilació per les plantes d'aquesta forma de nitrogen, ha sigut també discutida, però sembla provat per les experiències de Müntz i Mazé que una part del nitrogen amoniacal pot ésser directament absorbit per les plantes; la major part del nitrogen amoniacal si les condicions són favorables passa a l'estat de nitrogen nítric.

El nitrogen nítric és la tercera forma en què es pot presentar el nitrogen en el terreny; existeix en la forma de nitrats, aliments nitrogenats de les plantes per excel·lència.

El fenomen de la transformació del nitrogen amoniacal en nítric i nitrats, rep el nom de nitrificació. La matèria orgànica pot sofrir una nitrificació més o menys intensa. És molt ràpida quan es verifica en terres lleugeres, en canvi es verifica amb lentitud en les compactes. Els nitrats es formen per l'oxidació de l'amoníac o de sals amoniacals. Durant gran temps s'havia cregut que aquesta oxidació es verificava gràcies a la presència de cossos porosos que actuaven de la mateixa manera que l'esponja de platí, doncs Kuhlmann havia obtingut nitrat amònic fent passar una corrent d'amoníac per l'esponja de platí escalfada; però amb les experiències de Müntz i Schloesing s'ha vist que aquesta oxidació es produïa sota la influència de microbis especials; els mateixos demostraren, que perquè es verificués la nitrificació era necessari la presència d'aquests microbis i que una terra capaç de verificar la nitrificació perdia aquesta propietat sotmesa a una temperatura de 110° i que recuperava el poder de nitrificació si se l'hi afegia terra no esterilitzada. D'aquestes experiències resulta que no és pas la porositat la condició essencial per a la nitrificació, sinó que existeixen en el terreny certs microorganismes; feren també experiències respecte aquest particular amb *Micodermes*, *Mucosinees* i *Penicillium*, deduïnt que la nitrificació és el resultat de l'acció d'un microbi de funcions específiques. Indicaren els mateixos autors les condicions millors per a una bona nitrificació que podem resumir com segueixen: aireació suficient, temperatura òptima de 37° (la nitrificació es manifesta ja a 12°, però vol temperatures més superiors, és per això que la nitrificació és menys intensa a l'hivern); presència d'una base (carbonat de calç), doncs en les terres àcides no es manifesta la nitrificació, aquesta base és per a combinar-se amb l'àcid nítric a mida que es forma.

Winogradsky va ésser el primer que en 1891 logrà separar els microbis específics que produeixen la nitrificació trobant dos ferments. El ferment nítrós, que oxida el amoníac i el transforma en àcid nítrós i les sals amoniacals en nítrits i el ferment nítric, que transforma l'àcid nítrós en nítric i les sals amoniacals en nitrats.

Resumint lo dit sobre la nitrificació, podem dir que per a la transformació de la matèria orgànica en nitrogen nítric, el més favorable per a ésser assimilable per a les plantes, són necessaris tres ferments.

1.º Ferment amoniacal que actua sobre la matèria orgànica nitrogenada per a transformar-la en nitrogen amoniacal.

2.º Ferment nitrós per a transformar el nitrogen amoniacal en àcid nitrós i nítrits.

2.º Ferment nítric per a transformar els nítrits en nítrats, última fase de la nitrificació.

E. M. D'YMBERT

Les cures als prats d'alfals

TAN punt el prat artificial és ja sortit, deu dedicar-se una important atenció a la novella planta per a veure si l'acompanyen altres herbes que poden perjudicar-la. En cas afirmatiu, s'ha de treballar per a la seva extinció, cosa que pot fer-se de dues maneres diferents: birbant i segant.

Si la invasió de males herbes és poca, els jornals de les dones no són cars i l'alfals és fet a solcs, el primer procediment és el més apropiat. Es porta a cap de manera que les dones avencin escanxarrades sobre el solc, i amb una aixadeta petita van arrencant les herbes dolentes.

Si la farratgera sigués feta a ruix, els jornals de les birbadores fossin cars, o la invasió considerable, llavors deu seguir-se el segon procediment, el de la sega. S'espera a què l'alfals tingui uns deu centímetres d'alçada, i es sega; si al brotar de nou la planta, encara l'herba dolenta fos abundant, es repeteix l'operació; i novament s'hi torna en cas convenient. És quasi segur que no caldrà fer-la més de tres vegades.

Combatent alguns autors aquest darrer procediment d'extirpació, mes tots els inconvenients que puguin assenyalar-se-li, i el principal de retrassar un xic la producció, vénen compensats pels avantatges que assenyalen altres i que no són difícils de comprendre, puix de deixar créixer les males herbes, la falta d'aireig, de llum i de sol, donen a l'alfals un raquitisme tal en sa creixença, que li posen la vida en perill.

Nascut l'alfals, té d'arribar un moment o altre, el precís de la primera sega. Aquesta data, així com també la de les segues successives, no es poden pas prefixar d'una manera general, car estan fortament lligades amb el clima de cada comarca. Tampoc pot fixar-se un patró general per al nombre de segues anyals, com no pot predir-se els anys de dura del prat. Depenen aquests de la naturalesa del terreny, i aquelles, del clima; comprendrà el llegidor que segons siguin un i altre en la comarca alfalsera, serà la producció del farratge. Però siguin més o siguin menys unes i altres, els cuidados que anyalment han de dispensar-se a l'alfals són els mateixos.

Encara que en preparar la terra per a la sembrada s'hagi adobat convenientment, devem preocupar-nos cada any de donar-li un nou adobament, que variarà segons la riquesa del terreny en cada un dels tres elements indispensables al creixement de la planta. Les fórmules assenyalades per Pelegrini són les que posem a seguit, entenent-se per hectària de camp:

Per a terres soltes i arenoses :

Superfosfat de calç	300 quilos
Clorur potàssic	175 »
Guix	400 »

Per a terres poc argiloses :

Superfosfat de calç	250 quilos
Clorur potàssic	100 »
Guix	400 »

Per a terres fortament argiloses :

Superfosfat de calç	250 quilos
Clorur potàssic	50 »
Guix	400 »

Són molts el pagesos que l'adobament anyal de l'alfals, quan adoben, el redueixen a escampar 500 quilos de superfosfat de calç per hectària, prescindint en absolut de tot adob combinat. Nosaltres no podem per menys de reconèixer la major eficàcia dels adobs mixtes a base d'àcid fosfòric i potassa, i entenem que deuen incorporar-se a la terra en primavera, després de la primera sega, per lo que trobem excel·lents les fórmules transcrites, si bé canviant en elles el clorur pel nitrat potàssic.

Aquest adobament es fa a ruix, enterrant l'adob amb les operacions que a seguit es detallen :

Després de la primera sega dels anys següents al primer, es dona al prat una passada superficial de rascles o cultivadora. Amb aquesta operació s'enterra l'adob tirat i s'arrenquen infinitat de males herbes que entre l'alfals creixen. Alguns autors aconsellen repetir aquesta operació després del segon dall, i altres n'hi ha que la proposen per a després de cada una de les diferents segues. Nosaltres entenem ésser indispensable després de les dues primeres, fent-se innecessària la subsegüent repetició, car la major part de males herbes queden destruïdes ja. Després dels passos de rascles o cultivadora, s'imposa una curronada per a tornar a deixar la terra compacta.

Entre sega i sega es donaran a l'alfalsar els regs necessaris, que podem fixar en dos per a cada dall. En regar, com ja indicarem altre dia, s'ha de posar gran cura en què l'aigua no passi d'uns quadrons a altres, especialment en els regs que segueixen a cada adobada. La quantitat d'aigua necessària per a cada reg varia considerablement segons la classe de terra i l'estació de l'any, mes en general pot fixar-se de 500 a 800 metres cúbics per hectàrea.

Quan l'alfals està en condicions apropiades, les assenyalavem ja en altre article, es porta a cap la sega, que pot fer-se amb falç, dalla o màquina. Són bons els dos mètodes darrers, però detestable el primer per l'engorro que representa i lo malament que queda la feina. El millor de tot és emprar la màquina, sobretot si la terra està ben disposada i pot contar-se amb un bon aparell.

Feta la sega, les operacions que segueixen són diferents, segons com vulgui utilitzar-se l'alfals. En parlarem en veniders articles.

J. VILADOT - PUIG

La previsió del temps

(Acabament)

TORNEM a l'altra disposició de les pressions. Si comprovem que el baròmetre, molt elevat en el centre, va baixant en dirigir-se cap a les vores i assenyalava successivament, partint de 770 mm., per exemple, 760, 750, etc., tenim el contrari d'una depressió, i com aquesta darrera no és, en suma, més que un cicló atenuat, s'ha donat a la disposició que acabem d'esmentar el nom d'«anticicló».

Els anticiclons van sempre acompanyats de bon temps; no obstant, de vegades s'han assenyalat en els anticiclons, pluges fines, però no duren i són poc abundants. Durant el règim anticiclònic, es produeixen les grans calors a l'estiu, i els grans freds a l'hivern. Això per una part es concibeix bastant fàcilment, ja que els anticiclons són vastes regions on es produeixen difícilment els núvols; el sol aboca en ells els seus raigs, l'absència de pantalla atmosfèrica no s'oposa durant la nit a la pèrdua de calor per irradiaió, i la temperatura va baixant gradualment a mida que augmenta la duració del règim.

En quant a les tempestes hem vist que són més freqüents en la regió Sudest d'una depressió, però es produeixen demés en certes circumstàncies ben conegudes; per exemple, entre dos ciclons, o a les vores d'un anticicló que està per acabar; en les regions en les quals reina una pressió uniforme en una vasta extensió; en aquest darrer cas, el fenomen està favoregut per l'absència de vent, una temperatura pesada i una humitat elevada, però que va minvant.

Com es veu, les lleis no manquen per a conèixer el temps que farà, i això que aquí no hem donat més que els principis generals, però aqueixes observacions bastaran àmpliament per a demostrar al lector que ens trobem en possessió d'una ciència molt més avançada de ço que generalment creu el públic.

En darrer anàlisi, resulta que el problema de la previsió per a un meteoròleg que es troba en un siti determinat, i està privat de qualsevol informació procedent de l'exterior, és a dir, isolat, i entregat a les seves pròpies forces, consisteix:

Primer. A determinar si es troba en un règim de pressió o de anticicló.

Segon. A saber en ambdós casos, en quina situació es troba amb referència al centre de la situació.

Tercer. A tractar d'advertir si la depressió avença o s'allunya i en quin sentit; o bé a determinar els elements anàlegs si ha comprovat la presència d'un anticicló.

L'estudi dels vents i dels núvols, així com llur direcció, llur força i llur velocitat, unit a les indicacions sumministrades per les curves del baròmetre i de l'higròmetre, li donen llavors un auxili preciós, i amb freqüència, durant la passada guerra, a l'Observatori de Bourges, ens vegèrem obligats a contentar-nos amb els elements que teníem a mà quan se ens demanava una previsió dels temps.

COM S'EFFECTUA LA PREVISSIÓ EN ELS OBSERVATORIS

Però en la naturalesa, totes les coses estan vinculades entre si; la situació atmosfèrica particular d'avui, en un punt donat, es troba baix la dependència de la situació d'ahir, i més encara, no pot ésser isolada de les situacions atmosfèriques que la envolten.

Prenguem un exemple per a comprendre millor: quan una depressió arriba a les nostres costes, aquesta depressió ve d'algun punt i es dirigeix cap a un lloc determinat. Doncs bé; el seu naixement té una causa i la seva direcció no està pas abandonada a la casualitat. Si regna un gran anticicló a Rússia, i si domina en el Sud d'Europa un règim de debils pressions, existeixen multitud de probabilitats de què nostra depressió es dirigirà vers l'Àustria, Grècia o Itàlia.

Això és el que havia comprès el gran savi Le Verrier quan concebí la idea d'establir un servei de despatxos meteorològics per a informar a una oficina que centralitzés totes les observacions i la tasca de la qual consistiria precisament en distribuir al lluny l'anunci de les situacions atmosfèriques en marxa, vers una direcció dada.

En aqueixa època el mateix Le Verrier no sospitava la complexitat dels fenòmens, però cada dia té assenyalada la seva tasca, segons diu el proverbi, i la nostra ciència meteorològica, ha pogut des de llavors resoldre problemes nous, insospitats per nostres predecessors.

Tots els gran Estats posseeixen cada un d'ells una oficina central, destinada a assegurar la repartició dels despatxos que reben quotidianament. Per a establir una bona previsió a França, per exemple, o a Alemanya, és del tot necessari que es conegui la situació atmosfèrica europea. Cada matí, l'oficina central que és actualment l'Oficina nacional de Meteorologia, rep centenars de telegrams procedents de les regions veïnes i àdhuc allunyades, com són les Açors, Islàndia, Marroc, etcètera.

També convindria tenir com abans de la guerra la situació de Rússia, però els nostres bolxeviquis són massa avençats per aprofitar progressos propis de l'antiga civilització. Des dels començaments de la seva empresa, pensaren que un poble conscient i lliure, res no tenia que fer amb observacions científiques; el director de l'Observatori de Pulkowa, prop de Petrograd, tingué d'abandonar sos instruments i escombrar els carrers per a guanyar-se la vida; així ho va escriure al president de l'Acadèmia de Ciències, el qual em participà les seves queixes. Des d'aleshores, els utopistes imaginem—els candis sisquera—poder modificar al seu caprici les lleis que regeixen a les nacions des de que l'home es troba en nostre planeta i viu en societat. L'experiment els ha costat car, així com al poble rus. Es concebeix que, en tals condicions, no pensin en els despatxos meteorològics, anc que si haguessin llegit mos articles des de 1911, haurien pogut preveure la secada espantosa, la qual unida al desempar de la revolució, a la ganduleria i a la falta d'iniciativa, acaba de provocar la fam més terrible que es coneix.

Acabada aquesta digressió, tornem al nostre assumpte: entre aqueixos nombrosos despatxos, que es dirigeixen als matins cap a París, meteoròlegs experts fan una selecció atinada i solament conserven els principals. Se tracta després de transmetre als interessats obser-

vatoris de província, generalment, ço que és sols necessari per a una bona previsió local.

Abans de la guerra s'utilitzava el telègraf si els despatxos, forçosament abreviats, per a no retraçar la transmissió, i que no tenien dret a prioritat, arribaven cap al tard, afegeixo que la previsió era difícil, donada l'escassetat de les indicacions transmeses. Però actualment, quan la Torre Eiffel parla amb el món enter, l'envio del butlletí meteorològic resulta un joc de nois, i així és com cada dia a les 10'30 el meteoròleg encarregat d'aquest servei rep per telegrafia sense fils centenars de xifres, que després no cal sinó traduir en llenguatge clar.

D'aquesta manera ens són trameses les observacions de quaranta estacions europees, i se ens dóna al mateix temps que la pressió baromètrica, la direcció i la força dels vents, la temperatura, etc.

Immediatament comencem per traçar en la carta d'Europa ço que anomenem *isobares*, és a dir, línies que reuneixen als punts una pressió igual. D'aquesta manera, la nostra carta es va cobrint de traços més o menys regulars, però que sempre dibuixen una o més depressions amb un o més anticiclons.

L'examen dels vents, l'aproximació major o menor de les isobares, diferents particularitats ja comprovades, ens permeten, demés, conèixer amb anticipació els punts envers els quals han de dirigir-se les de-

Així, doncs, no solament podem saber el temps que fa a la tarda en una regió qualsevol d'Europa, tota vegada que coneixem la seva situació en relació als centres de depressió observats, sinó que, demés, podem apreciar la situació baromètrica que es produirà al dia següent, i per tant, predir fins a cert punt el temps que farà en la regió que ocupem també, i fins millor que en les regions més llunyanes.

Acabarem aquí aquestes consideracions. Els que vulguin estudiar més a fons el mètode, poden consultar la meua obra recent, titulada *Com preveure el temps*, espècie de tractat de meteorologia, destinat sobretot a aquells que vulguin aprendre aviat i sense perdre temps en les teories més o menys fantàstiques que obstrueixen a la major part de les ciències. Quedarà complert el meu objecte si aquest article us condueix fins a les portes d'aquesta ciència de l'atmosfera, estudi quasi tan atractiu com aquell que lliurant-nos de quasi les nostres traves terrestres, ens porta per encantaments feèrics cap a l'interior del temple de la deessa Urània.

ABAT TH. MOREUX

La valoració del bestiar d'engreix

Hi ha que veure-ho per a creure-ho ço que passa amb la venda del bestiar engreixat.

L'escorxador barceloní dintre de la més fina discreció, és un lloc on actualment la ramaderia catalana hi topa amb considerable dificultat. La valoració del porc, sobretot, té a prop seu una carga de comissionistes i negocianys que li treuen tota l'aureola o estímul econòmic que ell és capaç de produir. El Gremi de Cansaladers de Barcelona porta a cap

una política capaç de fer variar tot ideal vers les exportacions de porcs.

Tothom sap les baixes sofertes durant dos hiverns passats i quan podia venir una saludable regeneració, s'implantà el procediment de la suspensió de la matança. Interessava adinerar lo existent en els magatzems i acumular bestiar en les corts dels pagesos i fer sensible l'existència, tenint en compte la producció mallorquina.

Aquesta acció fou consolidada pels comissionistes en pes; nosaltres no endevinem tot l'alcanç d'aquelles proposicions i les conseqüències que vindrien. Avui podem parlar per boca dels mateixos fets.

El Sindicat de criadors i engreixadors de porcs veient suspesa la matança, durant l'estiu i prevenint una baixa de preu espantosa, lo qual significava agermanar-se pèrdues sobre pèrdues i tenint present a quins preus es vengué durant el març i abril passats, pensant que fóra norma del Gremi de cansaladers suspendre la matança sempre que els hi convingués anul·lant sobretot la producció de l'estiu, va organitzar-se per a sacrificar son bestiar i espendre'l directament al públic.

Mentre sufríem tota mena de menaces i coaccions i teníem sobre nostre el pes d'una organització com el Gremi mencionat, s'obrien preus en el mercat de Mallorca i es comprava i s'enviava bestiar a l'escorxador de Barcelona. La sorpresa no trigà en venir i vingué la baixa de 3'90 pessetes per quilo a 3 pessetes, i tots consideràvem la gran abundor de bestiar que debia existir. Res d'això. S'explica sabent a quins preus s'obrí la venda a Mallorca a pes viu, els preus del mercat nostre i quant ha durat el negoci.

Recordem que l'any passat el trust de compra era fet i a quins preus, i aquest any ha succeït igual; la producció és víctima de l'incapacitat dels mateixos productors i de la poca ajuda que poden donar-li els Sindicats tal com avui actuen.

Jo m'atreveixo a dir que l'estructura actual dels Sindicats agrícoles en quant al problema ramader no resol cap dels aspectes econòmics de la producció. La valoració del bestiar l'assenyala el trust o gremi avui dia més disciplinat i de positiva eficàcia. A pesar de tota la profusió de Sindicats agrícoles comarcals, la valoració del bestiar està supeditada al ditxós preu que passa, preu que es determina segons les amistats entre organismes totalment independents de la producció.

El Sindicat d'engreixadors de porcs tingué la missió, durant el seu primer any d'actuació, de vendre el bestiar prescindint del comissionista. Aquest aspecte el resolgué bellament liquidant molts beneficis; mes això que pel nostre caràcter sembla un monument de grandesa descobert, pràcticament no solucionava lo més fonamental, i el conflicte vingué; no tenia el Gremi de cansaladers un organisme amistós com el dels comissionistes; no podia satisfer anhels en quant el preu del bestiar, doncs, la seva defensa era suspendre la matança fins que el bestiar s'hagués de sacrificar per imposició de la salut econòmica de sí mateix, o bé per la interessant acumulació en els corrals. Enfront d'això ¿on és l'acció defensiva que han oposat els sindicats agrícoles, inclús els més floreixents en altres aspectes de la vida agrícola? Callar, esperar, entregar bestiar dels seus associats al ditxós «preu que es passa». És vergonyós, és d'obligació confesar-ho, la pompa de moltes institucions cau en la in-

consciència de les multituds; molta fastuositat, mes gens d'eficàcia; molt romanticisme de societat; molta satisfacció davant la llista de cents socis per a cobrar quotes, més el positivisme de les associacions ramaderes o agrícoles d'Alemanya i Belgica, ni somniar-ho.

El Sindicat d'engreixadors de porcs de Barcelona, trencà aquest curs, obrí les taules reguladores en tots els mercats de Barcelona, mata son bestiar adinerant-lo segons preu de revenda al públic. Triomfa a pesar de tenir sobre sí el boicot del Gremi de cansaladers o tocinaires; a pesar de totes les desconsideracions que ha rebut per obra de certes associacions agrícoles que es creuen complir son deure seguint la corrent que discretament els hi assenyalen organismes totalment contraris als interessos dels associats que ells representen.

JOSEP SECULI ROCA

Gavà, 1 desembre 1921.

COMENTARIS

La població pecuària d'Espanya

Del cens publicat per la inspecció general d'Higiene i Sanitat Pecuària del Ministeri de Foment, corresponent a l'any 1921, resulta que la població ramadera d'Espanya pujà a 61.947,932 caps de bestiar.

Hom observa resseguint-lo, que les quatre províncies que tenen més bestiar són les següents:

Cavallí: Sevilla, 71,158 caps; Oviedo, 37,890; Barcelona, 34,583; Corunya, 33,459.

Asinal: Badajoz, 80,381; Sevilla, 67,646; Oviedo, 53,443; Granada, 57,017.

Mular: Almeria, 86,204 Badajoz, 68,446; Córdova, 58,527; Ciutat Real, 56,759.

Vacum: Corunya, 494,274; Oviedo, 429,791; Lugo, 359,016; Pontevedra, 206,908.

Llaner: Badajoz, 1.770,000; Càceres, 1.342,396; Terol, 1,122,341; Burgos, 1.015, 741.

Cabriu: Ciudad Real, 408,468; Màlaga, 236,672; Badajoz, 204,805; Granada, 180,976.

Porquí: Lugo, 429,555; Badajoz, 421,735; Córdova, 311,622; Sevilla, 269,293.

Aviram: Càceres, 3.048,422; Ciudad Real, 1.547,756; Badajoz, 933,400; Barcelona, 862,416.

Que en canvi les quatre que en tenen menys, són:

Cavallí: Cuenca, 3,633 caps; Guadalajara, 3.132; Almeria, 2,539; Guipúzcoa, 2,514.

Asinal: Orense, 6,940; Girona, 3,690; Pontevedra, 1,974; Alava, 1,661.

Mular: Lugo, 1,480; Alava, 1,433; Vizcaia, 1,158; Guipúzcoa, 395.

Vacum. Alacant, 4.135; Tarragona, 3,701; Almeria, 2,902; Castelló, 2,602.

Llaner: Alacant, 49,230; Alava, 46,986; Canàries, 39,471; Pontevedra, 38490.

Cabriu: Palència, 10,538; Valladolid, 10,528; Viscaia, 10,109; Guipúzcoa, 723.

Porquí: Alacant, 19,143; Palència, 15,400; Alava, 14741; Guipúzcoa, 13,322.

Aviram: Balears, 196,534; Castelló, 150,670; Guipúzcoa, 125,531; Alava, 59,504.

L'acció de l'Estat a l'estranger

A Dinamarca, segons pot llegir-se al *Statisk Aarbog* 1920, hi ha des de l'any 1900, una llei per a la concessió de préstecs per l'Estat, als que vulguin construir masies als termes despoblats.

En vint anys aquesta llei ha donat lloc a l'edificació de 9,964 cases de pagès, el que representa un esforç per part de l'Estat dinamarqués de 57,972.260 *kroners*, entre els préstecs per a la construcció i els préstecs suplementaris.

Si fem la comparança entre l'extensió superficial i la població de Dinamarca i la d'Espanya, obtindrem els següents resultats:

Si prenem com a base la població, a Espanya s'haurien d'haver construït, en igualtat de condicions, 79,712 cases.

Prenent com a base per la construcció la extensió superficial, s'haurien d'haver construït 124,550 cases.

La desorientació de nostres pagesos

Els diaris donen la nova de què a Alemanya són molt sollicitades les cebes. Al mercat de Barcelona, efectivament, alcancen enguany un preu com no hi ha record que l'haguessin tingut. Un propietari d'Urgell va tenir l'any passat la pensada, que no direm si fou endevinada per casualitat, de plantar-ne tot un jornal, i està clar, amb la gran escassetesa que n'hi ha, va ensopegar-la i ha adinerat molt bé el fruit.

Què ha succeït? Que enguany al poble s'han plantat una infinitat de jornals de terra tots de ceba. Els pagesos que pogueren veure l'admirable rendiment d'aqueix cultiu, han cercat llavor de ceba i l'han pagat també a preus de no dir.

Ho encertaran? Ho esguerraran? Déu dirà. Però contestem el fet de què això és desorientació econòmica, esperit d'imitació no més.

Igual ha passat amb l'alfals. Producte de la desorganització en els transports d'alfals a l'Urgell no s'ha venut prou bé, però s'ha acabat, i algun comerciant que a darrera hora tindria algun compromís ineludible, l'ha pagat, segons diu una correspondència de Balaguer, a 9'50 pessetes els 40 quifos, i àdhuc a Linyola se n'ha pagat a 10 pessetes. No en queda d'alfals, i en vista d'aqueixos preus, ara tothom sembla alfals. Què succeirà? Les lleis de l'oferta i de la demanda decidiran quan sia l'hora de vendre.

En altre article, el de la pruna, hi ha igual desorientació. Quan aquests anys endarrera es pogué veure que els hortolans de Lleyda adineraven bé el fruit, entrà a l'Urgell l'afició a plantar pruneres. Algun matiner arribà a enllemir-se amb lo bé que li pagaren el fruit els murcians, però altres anys l'han aparaulat l'han arribat a ajustar, i després, o se n'han desdit o no s'hi han acostat a comprar-la i pagar-la.

Ara són ja molts els que es penedeixen d'haver plantat pruneres. Alguns les assequen i les venen, altres no ho logren.

El mateix mal sol donar sempre els mateixos resultats. ¿Què es té de fer? Pensar i estudiar els punts on pugui exportar-se la fruita en tendre, i pensar i estudiar com es pot transformar si no s'arriba a vendre, estudiar el secatge industrialment, i així hi ha més camp per corre.

Un estudi estadístic de Diffloth

Exposa el professor de la Facultat de Grignon les següents dades respecte a la ramaderia d'Europa i la seva disminució de capacitat productora, bé que amb tendència al millorament de patrons i races de bestiar. El resum de reducció a Europa sembla que és:

Boví: De 66.351,000 a 59.217,000; menys 7.134,000; 10 %.—Porquí: De 46.407,000 a 11.821,000; menys 24.586,000; 53 %.—Llana: De 64.694,000 a 57.144,000; menys 7.549,000; 11'7 %.—Equí: De 11.355,000 a 10.488,000; menys 867,000; 7'6 %.

Si es compara amb l'augment dels cinc grans països exportadors, Estats Units, Canadà, Argentina, Austràlia i Nova Zelàndia, trobem les següents proporcions no compensadores:

Boví: De 102.757,000 a 118.895,000; més 16.158,000; 15'7 %.—Porquí: De 63.918,000 a 81.304,000; més 17.386,000; 27 %.—Llana: De 211.162,000 a 215.980,000; més 4.718,000; 2'3 %.—Equí: De 26.128,000 a 27.863,000; més 1.835,000; 7 %.

La producció de cereals de l'anys passat

Segons les dades estadístiques publicades per la Junta Consultiva Agronòmica, la producció dels cereals que se citen, alcançà en l'any 1921, les següents xifres:

Blat	39,503.725 quintars mètrics
Ordi	19,447.257 quintars mètrics
Sègol	7,142.386 quintars mètrics
Cibada	5,169.669 quintars mètrics
Blat de moro	6,324.272 quintars mètrics

Relacionant aqueixes xifres amb les de la producció de 1920, diu la J. C. A. que suposen una collita anàloga, amb un xic d'augment en el blat i en sègol i una mica de disminució per als demés cereals expressats.

En quant a altres cereals no es citen per no tenir encara reunides les dades, essent el més important de tots l'arroc que figura amb una probable collita de 2,615.739 quintars mètrics.

La indústria avícola en els Estats Units

No sols té gran prosperitat, la indústria avícola dels Estats Units, sinó que gaudeix de un avenç considerable. Anyalment es celebren fires i exposicions, amb el fi d'impulsar als agricultors a criar bé les aus, i amb la major comoditat possible.

Es calcula que existeixen 5,655.754 establiments avícoles, amb un

total de població, que puja a 488 milions, calculant-se el preu d'aqueixes aus en 202,506.000 dòlars.

La població no es circumscriu solament a la producció de carn, sinó al proveïment d'aus pels centres populosos, sense que això vulgui dir que no dediquin singular atenció a l'aviram destinat a la cria i exportació, puix és un comerç que ultra practicar-se amb llurs estats federats, el fan amb gran escala amb les nacions sud-americanes.

La producció d'avellanes a Espanya i Catalunya

Segons les estadístiques oficials, hi havien a Espanya en 1910, 12,992 hectàries d'avellaners, ; d'aquestes, 12,195 corresponien a Tarragona i 610 a Girona. En total, Catalunya tenia, doncs, 12,805 hectàries. La producció total espanyola era de 273,665 quintars mètrics. D'aquests 200,680 eren produïts per Tarragona, 5,980 per Girona i la resta per diferents regions espanyoles. La producció catalana, assolia, per tant, la xifra de 206,660 quintars. Però avui aquesta ha crescut bastant sigui perquè ha augmentat la superfície conreada, siqui perquè han millorat els mètodes de conreu i en l'actualitat es cullen anyalment a la nostra terra prop de 500.000 sacs, de 58.40 quilos cadascun, és a dir, 292,000 quintars. Les comarques catalanes productores d'avellanes, són el Camp de Tarragona, el Priorat i la Selva. Ara comença a estendre's el cultiu pel Vallès, i un xic per l'Alf Empordà.

Contra les terres ermes

A Mèxic s'és dictada una llei per regisme de les terres ermes. En virtut d'aquesta llei, ha estat declarat d'utilitat pública el conreu de les terres de labor, poguent la nació disposar en qualsevol temps, temporalment, i únicament per a fins agrícoles, d'aquelles terres que essent laborables estan incultes per dessídia dels seus propietaris.

Totes aquelles terres que no són restollades pels seus propietaris, o aparcerers o arrendataris, queden des de ara, *ipso facto* a lliure disposició dels ajuntaments, els quals poden donar-les en aparceria o arrendament a aquells que ho sollicitin, essent, però, preferits els habitants d'aquell municipi on estan enclavades.

A Espanya... tampoc.

Una «blague» etimològica

Hem de recollir-la amb traducció adaptada, car prové de la «Bonfort's Wine and Sprit Circular» nordamericana, que cerca la raó filològica del mot *vi*.

No és altre que recollir les primeres lletres de les paraules que expressen les virtuts valor i inocència per a aconseguir el nom del suc que enterbolinà al patriarca Noé.

I la «Bonfort's Wine» en contra les excel·lències del producte, gaire bé ensems que la llei seca vol foragitar-nos de l'Amèrica de Lincoln, i atribueix la definició a una llegenda iraniana.

Nosaltres, posats a fer-hi brometa, els hi retrauríem als yankes abstencionistes — malgrat que mormons — aquella espatxada del traductor lliure: el «vi de VI es vici».

Les necessitats depuradores

Era axiomàtic que el temps ablanava les coses i polia aspereses. Doncs l'axioma a fet fallida. Probem-ho.

Alemanya guerrejà amb sa pseudo-aliada Itàlia; Alemanya agrai a Espanya llur neutralitat. Itàlia cull i exporta taronja i altre tant cull—i voldria exportar—Espanya. Però a la germana llatina de l'Adriàtic tenen lires a 32 pessetes respecte uns marcs devés 2'65 i Espanya tenim a la pesseta tan rodanxona que als països guerrejadors els esvera llur sanitat.

Doncs bé; la simpatia i amistat com la violència i maltracte s'esvaixen enfront de la necessitat del comprar i per molt simpàtica que resulti la dorada mandarina valenciana en caixes de 200 a 300 peces, el so que actualment fa la lira a les orelles germanes es més seductor que els bust reial d'Alfons XIII.

Total: que Itàlia ens porta aventatja amb son 32 per 100 devés nostra moneda i que una taronja arribada a Hamburg o Francfort, encara que li mostrin 5 marcs, no passa dels 14 centímetes, ço que fa que ni en marc vulguin nostre preciós fruit.

Ben amics, fins als ocs, però a la bossa no m'hi tocs. Que és una política internacional millor que la llima, el paper de vidre i l'oli.

Alemanya, enfront de la necessitat, prefereix somriure a Itàlia dient-nos a nosaltres que Déu ens ampari. Lliçons de coses!

Vellúria de nostre Planeta

Són seriosos els anglesos. Reunits fa poc en un Congrés d'Edimburg alguns savis físics, geòlegs i astrònoms, han trobat:

En Rayleigh, en l'estudi de transformació de les roques que contenen urani, plom i heli, ha arribat a determinar en molts milions d'anys el periodo de formació de la costra terrena capaça de permetre-li la vida a l'home.

El geòleg Gregory, en els anàlisis de formació de la mateixa capa, creu que podem permetre'ns la multiplicació per 10 o per 20 dels coeficients físics.

Jeffreys, l'astrònom, investigant les distribucions del calor en el profunditzar les capes dels terrenys en relació amb l'evolució del sistema solar, troba un guarisme que val a uns dos mil milions anys el temps necessari per a què solidifiquessin les capes tèrrees.

I després diran que de vell no es passa!...

Els extrems que es toquen

Que se'ns perdoni l'orgull català de creure'ns constructius, sense negar que altres tendències regionals ho siguin. Però les faisons són diverses, sisquera, ara, siguin concomitants.

L'agrariisme cerealista castellà, d'un proteccionisme manifest, ve manifestant-se de poc temps ençà protestatari i reclama airadamnet la preeminència dels interessos de la terra. L'estrèpit arriba arreu dels pobles.

La pagesia catalana, amiga de llibertats comercials, treballa quietament, s'acòpla, organitza i avença, callant les veus dels homes entre-

gats al cooperativisme, a la sindicació i a la confederació. Nostre silenci no traspals als pobles.

Ahí deien que pidolar feia català. Avui, els papers van trucats. La crisi dels conreus, enfront de la potencialitat industrialista, se manifesta allà amb discursos i protestes i aquí amb reconcentracions. Els treballs de la terra i a la terra han d'evolucionar vers llur mercantilització i industrialisme. Tenint la força productora, no hem de fer altre que menar-la amb seny i capitals. Si no manca el primer, escassegen, en canvi, els segons. Si el diner fuig de les explotacions agrícoles per la lentitud de rendir, l'acoplament dels productes i braços suplirà al capitalista amb ventatja: en mancomunar esforços i interessos.

Allí volen que la montanya avenci vers els reclamants; aquí fem via vers l'altura. Tan cert que per tots camins se va a Roma, que els agraris catalans temps fa que emprengueren pelegrinatge. I estem segurs d'arribar, mes no sense suors i fadigues. Han finit aquells temps de protestes i veus airades; passat l'escalf, res ne quedava. Ara tenim centres i cooperatives i fàbriques perquè li convé a Agricultura posar-se al to dels temps.

Allí i aquí cerquem una mateixa cosa; som concomitants. ¿Quin mètode reixirà?

Un punt de vista de «A B C»

Perquè nosaltres, quelques voltes, llegim el ilustrat rotatiu madrileny. I hé que parlem d'ell, no volem retreure política que és un clos vedat—gràcies a Déu—per AGRICULTURA.

Però, com deiem, «A B C»), ara que en Cierva reposa, comenta el pervindre agrari al Marroc sots nostre proteccionisme i ha trobat que l'acció civil colonitzadora, que poc temps fa era una consigna, no és possible. I que, en tot cas, cal un gran exèrcit d'ocupació. Troba que els rifenys han de pagar-nos un import de protecció, tal com el pagaven al Magzhen per dret de sobirania.

Està clar? Res de colònies civils agrícoles. Quelques màquines, grans de sembra i poqueta cosa més. Tributs en or de part d'allà i de sang de part d'ençà. Agricultors no, però soldats—en majoria de procedència agrícola—sí. Gran pervindre al Marroc!

El raonament d'un vot

Miss Elizabeth Marbury presideix un club feminista democràtic a Baltimore, i la tinguda de l'entitat analitzant els preceptes de la llei seca, va concretar-se amb la terminant declaració següent de la presidència.

Que calia reclamar la votació femenina que determinés la derogació de dita llei, i això després de comprovada sa nul·litat, car, des la promulgació s'era demostrat l'augment d'ubriacs que acudeixen a l'ús de begudes semblants a les prohibides, facilitades com preparacions farmacèutiques. Afegia que el vi i cervesa són begudes sanitoses preses amb discreció.

I sí! aquí està el bussilis del problema: l'ús no danya i l'abús de tota cosa, mata. Miss Marbury mereix nostra adhesió.

Els fems del bestiar són la base de la fertilització de les terres.

INFORMACIÓ VINÍCOLA

Bé ens plaü poguer recollir avui quelcom més agradós i esperançador que ço que donaven les passades quinzenes. De moment, no sols van sobre ferm les cotitzacions, sinó que els preus tendeixen a augmentar, potser perquè les sollicituts són més franques.

Dues raons ens espliquen el fet: una, evident, de manca de vins en dipòsit car les existències amagatzemades dels vins vells i els pocs vins d'enguany ajustats, han reduït de tal forma, que ja no abasten al consum interior que ha mantingut bons preus; una altra raó, no tan evident, però si molt més probable, està en la general confiança d'arranjament del *modus vivendi* amb França, intel·ligència que ja hauria potser arribat si els esdeveniments polítics no haguessin, per dues voltes, paralitzat els curs de les negociacions. La base de probabilitat la trobaríem potser en la menor intransigència dels vinyaters francesos, més avinguts—sembla a volguer estudiar els nostres punts de vista.

I bé caldrà que així sigui si hem de trobar, uns i altres alguns profits què, naturalment, imposaran mutus sacrificis.

Comentant un autoritzat periòdic francès l'acció vinyatera francesa que té per cap devanter al coronel Mirepoix, president successor del Dr. Ferroul, troba que la reclamació de barratge duaner, respon «sempre a una intransigència»—són textuales paraules—«que retrassen la conclusió d'un acord tan necessari al comerç dels dos països».

En tant que una part de comerciants francesos reclama l'entrada de nostres vins de alta graduació per a millorar els stoks de vins febles seus, la «C. G. V.» acaba de pronunciar-se amb una votació i acord terminantment negatius per a nosaltres, car reclama dels seus governants i en trasmet als representants el següent vot-mandat: «D'acord amb totes les Associacions vitícoles franceses i argelines, demaneu el *manteniment absolut* dels drets i condicions duaneres aplicables als vins estrangers avans de la ruptura del «modus vivendi» franco-espanyol».

El plet en esta lluita d'interessos serà formidable, mes pensem que entre els extrems se troba sempre el medi conciliador que nosaltres podem oferir i que recerquem totalment allunyats de l'intent de portar-los-hi perjudicis als vinyaters de la nació germana.

No suposa l'admissió de vins nostres un desig d'invasió els mercats interiors de França, perquè no sols seria ridícula pretensió amb nostres colors i graduacions, sinó que seria cercar-nos un element de concurrència que es traduiria en nostra desventatja. Per sort, França, com Espanya, grans productores de vi, forneixen bons tipus a mercats exteriors que reclamen condicions que ni Espanya ni França poden, per sí soles i independentment oferir. Ningú negarà que som dues nacions exportadores amb marques pròpies i amb cupatges que en diríem de complement, i, en aquest punt, venint a les dades estadístiques, hem de notar que les declaracions de cullita allí, i els nostres resums aquí, demostren que ells tenen boi garantit el consum interior anyal, però els manquen volums per a exportar.

I nosaltres amb mercat interior cobert en ses necessitats, tenim un

reduït sobrant per a col·locar. Podem, doncs, auxiliar al mercat vinater francès en ses exportacions sense el greu perill de grans volums competidors. Ço que val a dir: prestació d'un servei recíproc, car volem entendre que França no renuncia a llur clientela compradora, sisquera per quant la collita normal li dongui els acostumats sobrants.

I si els veïns ho estimen i troben que la compra de vi estranger es imprescindible, no els ofereix Espanya un bon mercat?

No és el «*débouché obligatoire*» que ells retreuen, ço que ens mou, però qui més interessat que França en no empenye'ns a cercar-lo? Perquè si absolutament hem d'acudir a aqueix extrem, un cop assolit el crèdit en altres centres no productors, no tant fàcilment ens el deixariem pendre.

La França vinyatera té un dilema viu amb nosaltres: o tenir-nos cooperadors o concurrents. Vegi què més li val, fitant el pervindre; i com els fets tenen major aplom que les paraules, pensem que ells imposaran la serena reflexió per un arranjament de prudència, fins al límit de beneficis i sacrificis possibles d'una i altra banda.

PERE J. LLORT

INFORMACIÓ OLEÍCOLA

Continuen els mercats parats; sembla talment que no hi hagi oli, puix no es fan operacions; els corredors de totes les places es passeigen amb les mostres a la butxaca i no hi ha cap comerciant que se les miri.

Tanta calma sembla impossible i no obstant el tenedor es mostra fort, no vol vendre, sembla que té complerta seguretat de què els preus no s'han de posar més malament.

El comerciant no compra per que té la casa plena d'oli i allà on es creia poder-lo vendre, tampoc ho ha lograt; tan mateix ens trobem en un moment difícil, que inclòs sembla que els olis s'han de abaixar.

Tot això aviat sembla que s'aclarirà, puix qui ha de fer compres en gros vol veure abans com pinten els olivers i això se sabrà ben prompte; potser llavors s'aclarirà la situació.

A l'estranger estan igual que nosaltres, parats; es fan algunes operacions amb olis de Tunísia, que és casi l'únic que han comprat; si el canvi millorés, potser podrien comprar olis espanyols, mes sembla que per ara no es mou del lloc, i que l'única manera de fer anar els olis cap allà seria rebaixant el nostre preu.

Després, els mercats consumidors no demanen oli; els altres anys per aquest temps es feien els embarcs d'oli per a conserves cap als països del Nord d'Europa i sortien a milers els bocois dels nostres ports cap aquelles nacions, mes enguany, han comprat tan poc, que no arriben a cinc cents els bocois que s'han enviat a aquella destinació.

Tornant als mercats nacionals i mirant les operacions que s'han fet en la quinzena passada, es nota una baixa de preus bastant marcada si ens fixem en les operacions que s'han fet per força, és a dir, en aque-

lles en què el venedor no ha tingut altre remei que vendre, mes mirant les compres que els comerciants han fet en els llocs productors, es veu que continuen els mateixos preus que els donats la quinzena passada, no obstant això es veu ben poc a tot arreu i no és que manquin les ganes de fer-ho, lo que falten són les ganes de comprar.

A Andalusia els olis corrents s'han pagat entre 18'25 a 19 pessetes la arroba de 11 quilos i mig.

A Tortosa els olis del país de 3 a 5 graus d'acidesa, s'han fet fins a 30 pessetes els 15 quilos.

A Lleyda s'ha fet entre 32 i 35 rals el quartà de 3,900 quilos.

A Reus, les classes bones, entre 41 i 42; les mitjanes, 33 i 36; les brises, des de 22 a 28 tots per pessetes el canti de 15 quilos.

Els olis de pinyola passen un moment molt crític, puix també sembla que n'hi hagi poc i per aquest motiu algú es creu que pujaran i això és fictici, a no ser que s'apugessin els olis de coco i els seus, que són els que li fan la competència i que avui s'estan oferint a preus més baixos que l'oli de pinyola. Demés, aquests olis tenen una gran aventatge sobre el de remolta i és que la seva saponificació és més ràpida.

Les seves cotitzacions han sigut en els punts d'origen les següents:

Verd, primera	102 a 112
Verd, segona	97 a 102
Groguencs, primera	113 a 122
Groguencs, segona	107 a 115
Grocs blancs, Aragó	122 a 130
Grocs blancs, Aragó, segona	115 a 120

Tot pessetes els cent quilos sobre vagó origen.

LISINI ANDREU

NOTICIARI

— *El Consell Provincial de Foment de Tarragona* ha publicat la memòria del Sr. Cruz Lapazaràn, divulgadora dels procediments més eficaços per a combatre la llagosta.

— *Durant el mes de gener* en el bestiar de la província de Girona s'hi han desenrotllat 5 invasions de ràbia, 34 de verola, 63 de glossopeda, i 63 de mal roig.

— *La Junta Directiva de la Cambra Agrícola de Figueres* ha quedat així constituïda: President, D. Eusebi de Puig; Visprésident, D. Joan Gou; Tresorer, D. Joan Torres; Secretari general, D. Antoni Rocalva; Presidents de les seccions, D. Joan Arderius, D. Paulí Geli, i D. Joaquim

Cusí; Secretaris de les mateixes, D. Antoni Papell, D. Vicens Sans, i D. Josep M.ª Martí Puigvert; Vocals, D. Francesc Casamer, D. Joan Torrent, D. Josep de Pont, D. Josep Ferran, D. Jaume Gorgot, i Don Bartomeu Trulls.

— *Les inscripcions que depenen del Servei agronòmic de Tarragona* pel Registre especial d'adobs, han augmmtat d'una manera extraordinària, fins a l'extrem que són quasi un centenar els nous permisos concedits per a l'exportació d'adobs i sofres.

— *La Federació Agrícola Catalano-Balear*, preparant el pròxim congrés que se celebrarà a Sant Sadurn d'Anoya per a el 25° aniversari de la seva fundació, ha enviat a tots els Sindicats Agrícoles i als vinyaters uns qüestionaris firmats pels ponents, senyors Manuel Raventós, Mossèn J. M. Rovira i Pere Mir Rafols, en els quals es consulten uns quants punts del més alt interès referent a viticultura, enologia i comerç del vi.

— *Nova Farinera Cooperativa*. Es tracta de fundar una farinera cooperativa a la població de Dàs, per a moldre en comú la producció de cereals de tretze ajuntaments de la Cerdanya i altres poblets i caserius agregats, la qual és de 12-14 mil cargues de blat i 4-5 mil de sègol.

— *La Societat Econòmica d'Amics del País, d'aquesta ciutat*, ha publicat el seu cartell de consuetud per a premiar actes benèfics i culturals. En ço que als agricultors atany, hi han premis, entre altres, per a jornalers impossibilitats per accidents del treball, poguent sollicitar-los els de la Província de Barcelona. A la Secretaria de l'Entitat, Sant Sever, 5, faciliten el cartell.

— *El preu de la remolatxa*. La Societat General Sucrera d'Espanya, en sa fàbrica de Menarguens, oferir la remolatxa de sucre a 53 pessetes la tona. S'han fet contractacions tant a l'Urgell com al Segrià i hortes de Lleyda, però més se n'haurien fetes de oferir un preu més remunerador.

— *Segons una memòria publicada pel Sindicat Agrícola de Vich*, durant l'any passat, el volum del seu moviment comercial ascendí a mig milió de pessetes, en números rodons. Malgrat les contrarietats econòmiques que per causa de força major tingué de passar dita entitat, la situació és força albiradora.

— *Per R. O. s'ha autoritzat per a que puguin cultivar tabac en el present anys de 1922*: A don Esteve Lamote de Grignon, 200,000 mates a la finca de la Illa de Gràcia, terme municipal de Tortosa, província de Tarragona; i a don Joan Nualart i Palet, 12,000 plantes, a la finca L'Americana, terme municipal de La Garriga, Província de Barcelona.

— *En confeccionar els nous aranzels*, el Govern ha tingut en compte les reiterades peticions de les entitats agrícoles, no apujant els drets d'entrada del sulfat de coure.

— *La Confederació agrícola Unió de Vinyaters de Catalunya*, en la darrera reunió del seu Consell, prengué, entre altres acords, el de cooperar a la campanya que tracta d'iniciar-se a València contra l'impost de consums sobre el vi, i contestar l'enquesta interessada pel «Progreso Agrícola y Pecuário».

El President, senyor Santacana, donà compte del seu viatge a Madrid per a gestionar i defensar importants assumptes de molt d'interès per a la viticultura, manifestant les bones impressions que ha rebut.

— *Els nois de les escoles públiques de Tarragona* han celebrat la festa de l'arbre davant de nombrós públic.

— *La Caixa de Socors mutus contra les pedregades*, durant l'any passat concertà a Catalunya 1,829 contractes per una valor de 3,794.163'40 pessetes.

Ha abonat a 574 socis la quantitat de 173,199'70 pessetes.

— *El Sindicat Agrícola de Guissona i sa comarca* ha fet públic l'últim balanç realitzat, pel qual venim en coneixement que ha repartit entre els seus associats, 320 tones de distints productes químics, amb un import aproximat de 106 mil pessetes, portant animals assegurats per 143,097 pessetes.

— *La secció d'Aprofitaments de la Federació Agrícola de la Conca de Barbarà*, vetllant pels interessos de sos associats, ha determinat fer una visita d'inspecció als Sindicats que integren la Federació.

— *Aprovada per R. O. la modificació dels estatuts de la U. V. C.* constituïnt-se en confederació de Sindicats, s'ha dirigit a tots els que es dediquen a la elaboració de vi, convidant-los a inscriure-s'hi, segons el Reglament baix el qual s'especifica el funcionament a que ara obeeirà l'actuació de l'entitat.

— *Enguany es celebrarà a Tarragona l'Assemblea General de la U. V. C.* La data fixada és la dels dies 22 i 23 d'abril. Per a organitzar-la han estat nomenats els consellers D. Jaume Vallvé, don Joaquim Balcells i D. Jaume Forasté.

— *S'ha constituït a Manresa la Federació Agrícola del Pla de Bages*, formada en constituir-se per 13 Sindicats Agrícoles de la rodalia.

— *Les eleccions de la Cambra Agrícola Provincial de Barcelona* donaren per resultat la elecció dels següents senyors: don Sebastià Martí Codolar; don Joan Parellada de Naveran; don Francesc de P. Torras Sayol; don Ramon Ribas Ribot; don Pere J. Girona i Trius; don Josep Oriol Marrugat; don Josep Gassó Vidal; don Joan Subirat Prats; don Ramon d'Abadal Vials i don Josep Maria de Fortuny Llibre.

— *El Consell Provincial de Foment de Lleyda* ha posat a disposició d'ajuntaments i entitats de la província, uns quadres murals representatius de les diferents malalties que ataquen els cultius agrícoles de aquelles contrades, així com unes explicacions per a que es puguin combatre.

— *L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre* ha publicat el programa del concurs per al corrent any de la fundació de Donya Maria de les Angoixes Vildósola, per a premiar la virtut i altres actes meritoris de la classe pagesa.

Es repartiran 800 pessetes en un o més premis, als qui, a judici del Jurat en resultat més mereixedors, subjectant-se a les condicions del cartell que es facilita a la secretaria de l'Institut, Portaferriosa, 21, pral. Barcelona.

— *El poble de Santa Coloma de Gramanet ha celebrat la festa de l'arbre fruiter*, amb assistència de vàries autoritats de Barcelona.

— *Amb motiu de la inauguració del seu Celler Cooperatiu*, el Sindicat Agrícola de La Granada sortejà 20 llibretes d'estalvis amb una imposició inicial de 5 pessetes entre els nens i nenes dels col·legis de la localitat.

— *El sulfat de coure i el sofre* han sofert un xic de baixa. Avui dia es pot fer el primer a 88 pessetes cristall gros, i a 85 el cristall petit, per 100 quilos sobre vegó Barcelona.

Els sofres es venen a 13-14'50 pessetes el sac de 40 quilos sobre Barcelona i Tarragona, segons classe, sac i procedència.

NOTES DEL DEPARTAMENT D'AGRICULTURA DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Per la secció de Viticultura i Enologia s'ha visitat el Sindicat de Callús per a l'elecció de terrenys en els quals ha d'emplaçar-se el projectat Celler Cooperatiu, i s'ha procedit a l'aplicació dels adobs químics en els Camps Experimentals de Cabrianes i Esparraguera.

— Els alumnes de Geologia de l'Escola Superior d'Agricultura, han realitzat una excursió a Castelldefels acompanyats de llur professor el Dr. Faura.

— Pels Serveis de Ramaderia s'ha donat una conferència a Solsona, preparatòria del curs de bertiar porquí que es celebrarà en dita ciutat el dia 9 d'abril pròxim.

— El Cap d'Acció Social Agrària Sr. Rendè ha donat a Manresa una conferència preparatòria de la Constitució de la Federació Agrícola del Bages havent redactat així mateix els estatuts per la qual ha de regir-se.

Ha rebut també la visita d'un propietari de Sant Joan (Alacant) que desitjava orientar-se per a fundar un Sindicat amb Caixa Rural en dita població, i demés ha cuidat de la confecció i tramitació de l'expedient governatiu de la Caixa Rural de Navarces.

El Director de l'Escola Superior d'Agricultura D. Carles Pi Suñer, ha donat una Conferència al Centre de Lectura de Reus.

El mateix establiment de Cultura ha sol·licitat del Departament d'Agricultura que s'hi donguin conferències sobre poda de la vinya, de l'olivera i de l'avellaner.

— El Servei d'Arbres Fruiters ha començat la campanya de poda de l'olivera en varis pobles de les Garrigues i de la província de Tarragona.

El senyor Salom ajudant de la secció ha donat conferències sobre conreu de l'ametller als pobles de Cervià, Albí i Espluga de Francolí.

— El Sindicat Agrícola Catòlic de Bellvis ha sol·licitat dels serveis Tècnics d'Agricultura un curset de vuit lliçons per a començar el dia primer d'abril vinent.

— Resum dels treballs efectuats durant el mes de febrer pel Laboratori d'Anàlisi dels Serveis Tècnics d'Agricultura.

Mostres analitzades: Anticriptogàmics i insecticides, 3; Terres de conreu, 26; Vins i similars, 52; Adobs, 33; Aliments, 3; Diversos, 9. Total: 126.

Per encàrrec dels serveis Tècnics d'Agricultura s'han fet els anàlisis següents: Terres, 26; Vins, 22; Adobs, 3; Aliments, 3. Total: 54.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà gratuïtament i per torn rigorós, a totes les consultes que facin els llegidors

E. E. GAYÀ.—Contra el pugó pot emprar la fórmula següent:

Nicotina amb el 93-94 per 100 de puresa	53 grams
Sabó moll	500 grams
Aigua	100 litres

Es prepara desfent el sabó en uns 10-20 litres d'aigua calenta; després es porta amb aigua freda el volum a 100 litres i s'afegeix, remenant la nicotina. Cal fer varies pulveritzacions per a destruir el pugó que es reproduceix d'una manera prodigiosa.—CAM.

F. R. F. IGUALADA.—Per les dades que dona sembla tractar-se de la palometa. Els sistemes a seguir per a combatre-la són els següents:

1.º Remoure el blat sovint tirant-lo contra una paret. S'ha vist que els cops un xic violents maten les larves contingudes en els grans. Per això el batre mecànic resulta des d'aquest punt de mira, convenient.

2.^{on} Batre el més aviat possible.

3.º En el graner emprar el sulfur de carbó. Es fa un munt de gra i en la part superior es posa un petit recipient amb el sulfur de carbó i recobert per un troç de tela. Després es tapa el munt i es deixa així per unes 48 hores. Al cap d'aquest temps es pot descobrir i s'aireja. Per cada 100 quilos de blat, es posen uns 20 grams de sulfur de carbó. Cal recordar que aquest és molt inflamable i que s'ha d'evitar d'aproximar-se a ell o als munts amb foc.

J. V. MARTORELL.—Les fulles que ens envia estan atacades pel poll-roig anomenat científicament *Chrysomphalus dictiospermi*.

Per a combatre'l pot emprar el polisulfur preparat segons les indicacions que ha donat En Savastano i que es feren públiques fa uns tres anys. Si les ignora, les hi podem donar.

En Savastano recomana

Polisulfur	5 litres
Aigua	100 litres

fent dues pueritzacions una al juliol i l'altra al setembre.—A. M.

M. P. TORTOSA.—Contra els taups hem après aquests dies dos remeis que li indiquem sense compromisos.

1.^r En els forats es posa un troç de carbur i després es tapa. Sembla que els taups moren asfixiats, almenys els petits, i els grans desapareixen.

2.^{on} Es pren una oliva tant si és fresca com si és en conserva. Amb un ganxet se li fan dos talls als dos costats i en cada tall es fica un misto de pet i es deixa per un parell d'hores. Després es deixa caure en el forat del taup, el qual es menjarà l'oliva i es morirà.—T. T.

EDITORIAL CATALANA, S. A.

LLIBRES DE TOTA
MENA : MOSTRA-
RIS : CARTES
TARGES : TALO-
NARIS : FACTU-
RES : ESTATS

SECCIÓ D'IMPREMTA

Mallorca entre 257-259

Telèfon 58 G

BARCELONA

PUBLICACIONS
DE TOTA MENA
DE REVISTES
ESPECIALITAT
EN LES EDICIONS
CATALANES

CONSTRUCCIONS AGRARIES

OFICINA TÈCNICA

Projectes : Pressupostos : Avant-
projectes : Avant-pessupostos
Consultes : Estudis preliminars

Director: Cèsar Martinell
ARQUITECTE

BARCELONA
Rambla Catalunya, 57, 2.^{on}

VALLS
Arrabal Castell, 47

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

EL NITRAT DE SOSA A XILE

Per a consultes dirigiu-vos al Comit  del Nitrat de Sosa de Xile

D. JOAN GAVILAN

Almirante, 19, principal

MADRID

El preu de cost dels productes agrícoles està en relació directa amb la intimitat del cultiu.

 Voleu abaratir el cost de vostres collites? Adobeu amb abundància i sapigheu escollir els millors adobs. El Nitrat de Sosa de Xile és el fertilitzant que dóna a les plantes el nitrogen tal com el conté, absorbint-lo de seguida.

Recordeu que ara és l'hora d'empresar-lo per a donar vigor a les naixentes plantes o als nous brots. No hi ha vegetal que no el necessiti i tots l'agraeixen amb abundosa collita

La S. A. El ctrica i Electroquímica de Caffaro

(12.000,000 DE CAPITAL) PREPARA:

la **POLS CAFFARO** a base d'oxiclurur de coure, per a combatre el *mildiu*. Substitueix amb èxit al sulfat de coure i s'emplea com ell, però sense necessitat de calç. Es m s econòmica, més adhesiva, m s fàcil de preparar

la **RAMEINA CAFFARO** pels tractaments en sec contra el mildiu i la malura.

l' **ARSENIAT DE PLOM CAFFARO** per a destruir tots els insectes que mengen les parts verdes de les plantes. L'únic que no crema.

REPRESENTANT GENERAL:

Dr. JOSEP NOBILI : Aragó, 224, principal : Telèfon 5186 A.

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Arbres forestals de gran pervenir

A continuació assanyaem algunes de les espècies forestals més preuades i que durant aquests últims anys han merescut l'elogi dels principals repobladors, enginyers de monts, i amb les quals s'han fet intenses plantacions

Pi Insignis, 2 anys, repicats, de 35 a 45 cms. alt.	100 Ptes.
» » 1 » de 25 a 35 cms. alt.	75 »
» » 4 » repicats, de 1'5 a 2 metres alt.	1.000 »
» Marítim de Corté, 2 anys, repicats, de 35 a 45 cms. alt.	75 »
» » » 1 » de 20 a 30 cms. alt.	60 »
» » » 4 » repicats, de 1'5 a 2 m. alt.	600 »
» Larici de Còrcega, 2 » » de 35 a 40 cms. alt.	60 »
» » » 4 » de 1'50 a 2 ms. alt.	600 »
» » d'Àustria, 2 » » de 35 a 40 cms. alt.	60 »
» » » 4 » de 1'50 a 2 ms. alt.	600 »
» Silvestre d'Escòcia, 2 » » de 35 a 45 cms. alt.	60 »
» » » 3 » de 45 a 50 cms. alt.	75 »
» » » 4 » de 1'50 a 2 cms. alt.	600 »
» Alerce d'Europa, 2 » » de 35 a 45 cms. alt.	110 »
» » » 1 » de 25 a 30 cms. alt.	95 »
» » del Japó, 2 » repicats, de 40 a 50 cms. alt.	110 »
» Montana, 1 » de 25 a 30 cms. alt.	60 »
Abet de Douglas, 2 » repicats, de 25 a 35 cms. alt.	100 »
» » 1 » de 20 a 25 cms. alt.	75 »
» comú, 1 » de 15 a 18 cms. alt.	110 »
Xiprés macrocarpa, 2 » repicats, de 40 a 45 cms. alt.	110 »
» » 1 » de 30 a 35 cms. alt.	80 »
» Piramidal, 2 » repicats, de 35 a 40 cms. alt.	110 »
» » 1 » de 20 a 25 cms. alt.	80 »
Acàcia comú, 2 » repicats, de 50 a 60 cms. alt.	75 »
» » 1 » de 35 a 40 cms. alt.	65 »
Castanyer del Japó, 1 » de 35 a 40 cms. alt.	750 »
» comú, 1 » de 45 a 50 cms. alt.	75 »
Eucaliptus Glòbulos, 2 » repicats, de 50 cms. alt.	200 »
» » 1 » de 45 a 50 cms. alt.	150 »
» Rostrata, 1 » de 45 a 50 cms. alt.	150 »
Esbarzer (per a cercats) 1 » de 35 a 45 cms. alt.	75 »
Freixa comú, 2 » repicats, de 35 a 40 cms. alt.	60 »
» » 1 » de 25 a 30 cms. alt.	50 »
» americana. 1 » de 30 a 35 cms. alt.	75 »
Faig comú, 2 » repicats, de 30 a 40 cms. alt.	50 »
Roure roig americà, 2 » » de 45 a 50 cms. alt.	120 »
» » » 1 » sense repicar, de 25 a 35 cms. alt.	80 »
Xops bordils, 1'800 metres alçada	350 »
Pomer silvestre, 2 » de 50 a 60 cms. alt.	150 »
» » 1 » de 35 a 40 cms. alt.	125 »
Plançó pomer silvestre per a ingertar, de 70 a 75 cms. alt.	2.000 »
Noguera país, de 2 a 3 cms. alt.	2.000 »
Perer silvestre, 1 any de 30 a 45 cms. alt.	125 »
Plátans, 1 any de 45 a 50 cms. alt.	95 »

De cap d'aquestes espècies forestals servim partides inferiors a 500 plançons, a excepció dels de 4 anys i Castanyers del Japó, dels que en servim un mínim de 50 plançons

EL CULTIVADOR MODERNO

Notariat, 2, pral. - Apartat de Correus 625 - Tel. 3699 A - Barcelona
Demani's EL CATALEG GENERAL de tota classe de flors, arbres, etc., etc.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

BESTIAR

Original Frison

Degut a la sequia persistent, el preu del bestiar s'ha rebaixat a Holanda. Procuri's vostè el seu bestiar directament, comprant-lo als cortalers. Envii vostè les seves comandes o consultes a la

«**COOP, Vee-Afzetver**»
a AKKRUM (Holanda)

Dirigir la Correspondència a :

F. G. DOKTER
a AKKRUM (Holanda)

Preguem es prengui nota de no enviar les comandes o consultes a Mr. Zuuriber, mencionat en el llibre de reclam repartit durant la «Setmana Holandesa» a Madrid, per haver estat interrompudes totes les relacions amb dit senyor.

RAJOLS, TEULES, TOTXOS
maons (plens i buits), cairons, etc., deu vostè fabricar-los a màquina, a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment.

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

MAQUINES, FORNS, ASSECADORS

i tot el que pertany a l'indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la **SECCIÓ A** de la casa

VDA. J. F. VILLALTA, S. EN C.
BARCELONA

Oficines.
Nou Sant Francisco, 28

Apartat correus, n.º 65
Telèfon 568 A

Ha sortit el **D'ACÍ D'ALLÀ** del mes de març
LITERATURA : ACTUALITATS : MODES : DEPORTS

SOFRE FLOR-MOLT : TERRÒS :

Grans refineries a Tarragona de la
Union Sulphur Co., S. A. E.

Representants de la UNION SULPHUR Co.,
de Nova York i de les RAFFINERIES INTERNACIONALES DE SOUFRE, de Marsella.

PRODUCTES GARANTITS
99 per 100 de puresa per els més importants
LABORATORIS D'AGRICULTURA

A D O B

Noves aplicacions del
SOFRE VERGE
99 per 100 de puresa com a
FERTILITZANT

INFORMES TÈCNICS: Secció agrònomic de la « Union Sulphur Company, S. A. E. », Conde de Romanones, 5 i 5. — MADRID.
PREUS: Apartat 10. -TARRAGONA i oficines MADRID, Velázquez, 64, des del 1.º de gener 1921